

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1538/07
10.04.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Слађане Накић-Момировић, Соње Бркић, Споменке Зарић и Јованке Кажих, чланова већа, у парници тужиле АА чији је пуномоћник АБ адвокат, против тужених ББ и ВВ чији је пуномоћник БА адвокат, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Округног суда у Зрењанину Гж.бр.2129/06 од 20.3.2007. године, у седници одржаној 10.4.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Округног суда у Зрењанину Гж.бр.2129/06 од 20.3.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Зрењанину П.бр.2288/05 од 27.9.2006. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезу тужени да јој исплате износ од 1.950.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.10.2005. године па до исплате. Тужила је обавезана да на име парничних трошкова исплати туженима износ од 148.365,00 динара.

Одлучујући о жалби тужиле Округни суд у Зрењанину је пресудом Гж.бр.2129/06 од 20.3.2007. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведене другостепене пресуде тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9.ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде се ревизијом не указује.

Током поступка је утврђено да су странке рођене сестре те да је њихова мајка умрла 19__ године а отац 20__ године. Заједнички надгробни споменик за оба родитеља подигнут је 19__ године. Тужила је живела и радила у УУ а у дом код оца се вратила 19__ године те је с њим водила заједничко домаћинство. Обоје су остваривали примања а отац је био власник куће, примао пензију и закупнину од подстанара. Био је покретан и виталан. Са ћеркама је био у добрим односима и редовно их посећивао. Тужила је такође имала примања и обављала је уобичајене послове у домаћинству, кување, пеглање и сл. Уговор о доживотном издржавању отац није закључио. Такође је утврђено да је подизање надгробног споменика финансирао отац странака те да је споменик подигнут 19__ године, пре тужилиног повратка из УУ а тужба ради накнаде трошкова подизања надгробног споменика уследила је __.2005. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су закључили да је неоснован захтев за исплату накнаде за издржавање као и накнаде на име изградње надгробног споменика.

Неосновано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права због тога што је само тужила бринула и помагала оца 17 година.

Наиме, током поступка је утврђено да је отац странака био покретан и виталан, да му посебна нега није била потребна, те да је имао своју пензију, решено стамбено питање, а као власник куће имао је и приход од подстанара. Стога није било реалне потребе да га неко издржава сходно члану 156. Породичног закона. То што је тужила живела у истој кући са оцем и водила са њим заједничко домаћинство представља њен избор а не потребу њеног оца за посебном бригом или издржавањем те не би представљао основ за досуђивање накнаде сходно члану 165. Породичног закона. Ово стога, што нега и брига о родитељу, као члану домаћинства коме није потребно издржавање представља моралну дужност детета за коју тужила не може остварити новчану накнаду на терет других наследника сходно члану 213. ЗОО.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 405. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд